Чорно-синяву рінь гризучи,
Нарікає і стогне ріка.
Поруч мене — гнучка і струнка,
Як скельниця оця на плечі.

По узбіччю, поритім від злив,
Кілька хмурих ялиць поп'ялось.
Бистриною підскочив лосось,
Каменюку ведмідь покотив.

Все могутніша мова ріки
І щороку понуріші дні.
Та в печері, при вірнім огні,
Дві міцні і гарячі руки.